

JAROSLAV LOPOUR / 22. 3. 2016

Já, Olga Hepnarová

Filmy natočené podle skutečných příběhů byly vždy vděčnými diváckými tématy. Jeden takový příběh si vybrali Petr Kazda a Tomáš Weinreb pro svůj debut *Já, Olga Hepnarová*.

Film vypráví příběh masové vražedkyně Olgy Hepnarové (1951–1975), která roku 1973 úmyslně najela nákladním automobilem do skupiny lidí čekající na zastávce na třídě Obránců míru poblíž Strossmayerova náměstí v Praze a osm z nich usmrtila. Za tento čin, jehož nelitovala a považovala ho za spravedlivou mstu vůči společnosti, byla jako poslední žena v Československu popravena. Předlohou pro dlouho připravovaný projekt se stala kniha Romana Cílka *Oprátka za osm mrtvých* (2003), která později doplněná vyšla jako *Olga Hepnarová – Zabíjela, protože neuměla žít* (2010), soudní spisy, další písemnosti a v neposlední řadě vzpomínky pamětníků. Jeden z režisérů, Tomáš Weinreb, se tímto tématem zabíral již ve svém krátkém studentském snímku *Všechno je sračka* (2009).

Tvůrci film připravovali pět let, původně plánovali začít s natáčením již v létě 2013. Povedlo se vytvořit česko-slovensko-polsko-francouzskou koprodukcí. V jejím rámci byla do hlavní role místo původně plánované Mariky Šoposké obsazena Polka Michalina Olszaňská. Rovněž kameraman Martin Štrba byl nahrazen svým polským kolegou Adamem Sikorou. Černobíle snímáný film se začal natáčet až 14. prosince 2013 v polské Nové Rudě. Štáb filmu v roce 2014 postupně navštívil kromě lokací v Polsku (Varšava, Nová Ruda, Kladsko) také několik v Čechách (okolí Ústí) a na Slovensku. Tvůrci tak k navození Prahy 70. let využili především polské exteriéry. Po postprodukcí byl film dokončen až během roku 2015.

Do tohoto existencionalního dramatu režiséři kromě Michaliny Olszaňské obsadili Martina Pechláta, Kláru Melíškovou, Mariku Šoposkou, Juraje Nvotu, Martina Fingera, Ondřeje Malého, Petru Nesvačilovou, Ivana Palúcha, Gabrielu Míčovou, Jana

Novotného, Viktora Vrabce, Romana Zacha nebo Lukáše Becha. Do filmu, jenž využívá převážně zvuky a mluvené slovo, Kazda a Weinreb použili do krátkých sekvencí dobovou hudbu Mariána Vargy a rockového souboru Collegium Musicum.

Oba mladí tvůrci se v příběhu zaměřili místo sociálního kontextu a faktů ze života vražedkyně především na vnitřní prožitky titulní postavy, na realitu příběhu, explicitní sexuální scény a důvody, proč svůj bezprecedentní čin spáchala. Psychologický snímek si svoji mezinárodní premiéru odbyl 11. února 2016 v sekci Panorama na 66. mezinárodním filmovém festivalu Berlinale a o více jak měsíc později 18. března 2016 v Čechách na Febiofestu. Do kin bude vpuštěn 24. března. Plánovány jsou další festivalové projekce, premiéry u koprodukčních partnerů v Polsku a ve Francii a konečně, též prodej do zahraničí, do evropských i mimoevropských zemí.

Já, Olga Hepnarová (ČR, SR, Francie, Polsko 2016), scénář: Petr Kazda, Tomáš Weinreb, režie: Petr Kazda, Tomáš Weinreb, kamera: Adam Sikora, použitá hudba: Marián Varga, střih: Vojtěch Frič, hrají: Michalina Olszaňská, Martin Pechlát, Klára Melíšková, Marika Šopovská, Juraj Nvota, Martin Finger, Ondřej Malý, Ivan Palúch, Petra Nesvačilová, Gabriela Míčová ad. Bontonfilm, 105 min. Premiéra: 24. 3. 2016.